

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER ANTLAŞMASI

BİZ, BİRLEŞMİŞ MİLLETLER HALKLARI, bir insan yaşamı içinde iki kez insanlığa tarif olunmaz acılar getiren savaş felaketinden gelecek kuşakları korumaya, temel insan haklarına, insan kişiliğinin onur ve değerine, erkeklerle kadınların ve büyük uluslarla küçük ulusların hak eşitliğine olan inancımızı yeniden ilan etmeye, adaletin korunması ve antlaşmadan doğan yükümlülüklere saygı gösterilmesi için gerekli koşulları yaratmaya ve **daha geniş bir özgürlük** içinde daha iyi yaşama koşulları sağlamaya, sosyal bakımdan ilerlemeyi kolaylaştırmaya, VE BU EREKLERE ULAŞMAK İÇİN hoşgörülle davranmaya ve iyi komşuluk anlayışı içinde birbirimizle barışık yaşamaya, uluslararası barış ve güvenliği korumak için güçlerimizi birleştirmeye, ortak yarar dışında silahlı kuvvet kullanılmamasını sağlayacak ilkeleri kabul etmeye ve yöntemleri benimsemeye, tüm halkların ekonomik ve sosyal bakımdan ilerlemesini kolaylaştırmak için uluslararası kurumlardan yararlanmaya İSTEKLİ OLARAK, BU AMAÇLARI GERÇEKLEŞTİRMEK İÇİN ÇABA HARCAMAYA KARAR VERDİK. Buna uygun olarak, hükümetlerimiz, San Francisco kentinde toplanan ve yetki belgeleri usulüne uygun görülen temsilcileri aracılığıyla işbu Birleşmiş Milletler Antlaşması'nı kabul etmişler ve Birleşmiş Milletler adıyla anılacak bir uluslararası örgüt kurmuşlardır.

HERKES İÇİN KALKINMA, GÜVENLİK VE İNSAN HAKLARINA DOĞRU

Genel Sekreter'in raporundan
ÖZET

ÖNSÖZ

1945 yılında kurulan BM, 60. yıldönümünü kutlamaya hazırlanırken Genel Sekreter Kofi Annan örgütün önümüzdeki dönemdeki önceliklerine ışık tutmak üzere iki ayrı bağımsız kurulu yirmibirinci yüzyılın en can alıcı konuları üzerinde birer araştırma yapmakla görevlendirdi.

“Tehdit, Fırsat ve Değişim” üzerine çalışmalarına 2003 yılında başlayan Üst Düzey Panel raporunu Aralık 2004’te Genel Sekreter’e sundu.¹

“Binyıl Projesi” adıyla kurulan ve dünyanın dört bir yanından ve bir o kadar farklı alandan 265 uzmandan oluşan ikinci kurul da raporunu Ocak 2005’te tamamlayarak Genel Sekreter’e sundu.²

İlki güvenlik, ikincisi kalkınma konusunda yoğunlaşan bu iki raporun içerdiği çarpıcı gözlemler ve somut önerilerden de yararlanan Genel Sekreter, bu iki konuya eklediği insan hakları ve BM reformunu da kapsayan kendi raporunu Mart 2005’te yayımladı.³ Genel Sekreter’in BM Antlaşması’nın Önsöz’ünden yaptığı alıntıyla “Daha geniş özgürlük içinde” başlığıyla hazırlanan rapor, Güvenlik Konseyi’nin yeniden yapılanmasından, Binyılın Kalkınma Hedefleri’ne, çevre ve insan haklarından, terörizm ve nükleer silahlara kadar çok çeşitli alanda her ülkeyi ve her bireyi yakından ilgilendiren bir belge niteliğinde. Rapor, BM’e üye 191 ülkenin devlet ve hükümet başkanını Eylül 2005’te örgütün New York’taki genel merkezinde bir araya getirecek olan zirvede ele alınarak karara bağlanacak.

Elinizdeki metin, söz konusu raporun kısa bir özetidir.

I. Giriş : 2005’te tarihi bir fırsat

Eylül 2005’te dünya liderleri Birleşmiş Milletler’e üye tüm devletler tarafından 2000 yılında kabul edilen Binyıl Bildirgesi’nden bu yana kaydedilen gelişmeyi gözden geçirmek üzere New York’ta bir araya geleceklerdir. Genel Sekreter’in raporu bu zirvede ele alınması ve üzerinde karara varılması için bir gündem sunmaktadır. Söz konusu gündem, gereken siyasal iradenin oluşması kaydıyla, hayata geçirilebilecek politika kararlar ve reformları kapsamaktadır.

Binyıl Bildirgesi’nden bu yana yaşanan olaylar, temel öncelikler üzerinde oluşan görüş birliğinin yeniden canlandırılmasını ve kolektif eyleme dönüştürülmesini zorunlu kılmıştır. Bunun gerçekleştirilebilmesi için gerekli olan esin kaynağı dünyanın her yanındaki insanların gereksinim ve beklentileridir. Dünya, güvenlik, kalkınma ve insan hakları hedeflerine bir

¹ { HYPERLINK "http://www.un.org/secureworld" }

² { HYPERLINK "http://www.unmillenniumproject.org" }

³ { HYPERLINK "http://www.un.org/largerfreedom" }

bütünlük içinde yaklaşmalıdır, yoksa bunlardan hiç birinin gerçekleşme şansı olmayacaktır. İnsanlık kalkınma olmaksızın güvenlikten, güvenlik olmadan kalkınmadan ve insan haklarına saygı olmadan da ne birinden ne de öbüründen yaralanamayacaktır.

Etkileşim içindeki fırsat ve tehditlerle dolu bir dünyada tüm bu tehditlerin üzerine etkin biçimde gidilmesi her ülkenin çıkarınadır. Dolayısıyla, daha geniş özgürlük hedefi ancak devletler arasında geniş kapsamlı, derinlikli ve sürdürülebilir bir küresel işbirliği ile gerçekleştirilebilir. Kolektif eylemin harekete geçirilmesi ve koordine edilmesi için dünyanın güçlü ve muktedir devletlere, sivil toplum ve özel sektörle etkin ortaklıklara ve aktif ve etkin bölgesel ve küresel hükümetlerarası kurumlara ihtiyacı vardır. Birleşmiş Milletler'in daha önce hayal bile edilmemiş bir biçimde ve daha önce görülmemiş bir hızla yeniden yapılandırılması gerekmektedir.

II. Muhtaç olmama özgürlüğü

Son 25 yılda dünya mutlak yoksullukta daha önce benzeri görülmemiş bir gerilemeye tanık olmuştur. Ne var ki bu arada çok sayıda ülke daha da yoksullaşmıştır. Bugün bir milyarı aşkın insan hala günde 1 dolardan düşük bir gelirle hayatta kalmaya çalışmaktadır. Her yıl 3 milyon kişi HIV/AIDS nedeniyle hayatını kaybetmekte, 11 milyon çocuk beş yaşına gelmeden ölmektedir.

Bugünkü kuşak, kalkınma hakkını herkes için gerçekleştirecek ve tüm insanlığı muhtaç olmaktan kurtaracak kaynak ve teknolojiye sahip ilk kuşaktır. Kalkınma için ortak bir vizyon oluşmuştur. 2015 yılına kadar mutlak yoksulluğu yarı yarıya azaltmaktan tüm çocukları ilköğretim okullarına yerleştirmeye ya da HIV/AIDS gibi bulaşıcı hastalıkların yayılmasını durdurmaya kadar geniş bir alanı kapsayan Binyılın Kalkınma Hedefleri (BKH), zengin ve gelişmekte olan ülkeler, sivil toplum ve belli başlı kalkınma kurumları tarafından aynı heyecanla benimsenen ve daha geniş kapsamlı bir ilerleme için küresel ölçekte kabul gören göstergelerdir.

BKH 2015 yılına kadar gerçekleştirilebilir - ama ancak ilgili tüm tarafların alışılmış çalışma usullerini bir yana bırakıp üzerlerine düşeni zaman geçirmeksizin en geniş ve en hızlı biçimde yapmaya başlamaları kaydıyla.

2002 yılında Meksika'nın Monterrey kentinde toplanan Uluslararası Kalkınmanın Finansmanı Konferansında ve Güney Afrika'nın Johannesburg kentinde toplanan Dünya Sürdürülebilir Kalkınma Konferansı'nda da yeniden teyit edilen bir BKH olan "kalkınma için küresel ortaklık"ın 2005 yılında eksiksiz uygulamaya koyulması gerekmektedir. Söz konusu ortaklık karşılıklı sorumluluk ve hesap verebilirlik ilkesine dayanmaktadır - gelişmekte olan ülkeler yönetişimi güçlendirir, özel sektör öncülüğündeki büyümeyi hızlandırır ve ulusal kalkınma stratejilerini finanse etmek için yerli kaynaklarını en üst düzeyine çıkarırken, gelişmiş ülkeler de kalkınma yardımını artırarak, kalkınma amaçlı yeni bir ticaret ortamı yaratarak ve daha geniş kapsamlı ve daha derinlikli bir borç kolaylığı sağlayarak o çabaları desteklemelidir.

Bu alandaki 2005 yılı öncelikleri şöyle sıralanabilir :

ULUSAL STRATEJİLER : Mutlak yoksulluk sorunu olan her gelişmekte olan ülke, BKH'lerini 2015 yılına kadar gerçekleştirecek ölçüde iddialı bir ulusal kalkınma stratejisini 2006 yılına kadar kabul etmeli ve uygulamaya başlamalıdır. Her strateji kamu yatırımları ve politikaları için öngörülen şu yedi öncelikli grubu dikkate almalıdır: cinsiyet eşitliği, çevre, kırsal kalkınma, kentsel kalkınma, sağlık sistemleri, eğitim, ve bilim, teknoloji ve yenilikçilik.

KALKINMANIN FİNANSMANI : Küresel kalkınma yardımı önümüzdeki bir kaç yıl içinde en az ikiye katlanmalıdır. Bunun için yardım sağlayan ülkelerin yeni taahhütlere girmelerine gerek yoktur, daha önce yapmış oldukları taahhütleri yerine getirmeleri yeterli olacaktır. Her kalkınmış ülke, eğer henüz yapmamışsa, en geç 2015 yılına kadar resmi kalkınma yardımını gayrisafi milli gelirinin yüzde 0,7'si hedefine yükseltmek için bir zaman çizelgesi hazırlamalı, bu arada en geç 2006 yılına kadar ciddi bir artış sağlayarak 2009 yılına kadar yüzde 0,5 düzeyini yakalamalıdır. Bu artış bir Uluslararası Finansman Kurumu aracılığıyla sağlanmalı ve daha uzun vade için yeni finansman kaynakları yaratılmalıdır. Gerek HIV/AIDS, Tüberküloz ve Sıtma ile Savaş için Küresel Fon, gerek HIV/AIDS ile mücadele için geliştirilecek kapsamlı bir önleme ve tedavi stratejisi için gerekli kaynaklar sağlanmalıdır. Bu adımlar, örneğin ücretsiz cibinlik dağıtımını gibi kısa vadede önemli kazanımlar sağlama ve milyonlarca hayat kurtarma potansiyeline sahip nisbeten ucuz fakat etkili girişimler olan bir dizi önleme (*Quick Wins*) desteklenmelidir.

TİCARET : Doha ticaret görüşmeleri süreci kalkınma taahhütlerini yerine getirmeli ve en geç 2006'ya kadar tamamlanmalıdır. İlk adım olarak üye ülkeler en az gelişmiş ülkelerin her tür ihracatının kendi iç pazarlarına gümrük ve kota bağıışıklığından yararlanarak ulaşmasını sağlamalıdır.

BORÇ KOLAYLIĞI : Borcun sürdürülebilirliği, bir ülkenin BKH'lerini gerçekleştirebilmesine ve 2015 yılına borç oranlarında bir artış yaşamasına gerek kalmadan varmasına olanak verecek borç düzeyi olarak yeniden tanımlanmalıdır.

Çevresel sürdürülebilirliğin güvence altına alınabilmesi için de yeni etkinlikler gerekmektedir. **İklim değişikliğini** denetim altına alabilmek için gerekli araçları geliştirmek üzere bilimsel ilerlemeler ve teknolojik yenilikler derhal seferber edilmeli ve sera gazı salınımını Kyoto Protokününün 2012 yılında sona ermesinden önce istikrara kavuşturmak üzere hem gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin hem de büyük salınımcıların tümünün katılımını sağlayan daha geniş kapsamlı bir uluslararası çerçeve geliştirilmelidir. Ayrıca **çölleşme** ve **biyoçeşitlilik** için de somut adımlar atılması gerekmektedir.

Küresel eylem gerektiren diğer öncelikler arasında **bulaşıcı hastalıkların** taranması ve izlenmesi için daha güçlü mekanizmalar, **doğal afetler** için küresel ölçekli bir erken uyarı sistemi kurulması, kalkınma için **bilim ve teknolojiye** destek, **bölgesel altyapı** ve kurumlar için destek, **uluslararası mali kurumlar** reformu, ve **göç** olgusunu herkesin yararına denetim altına almak üzere daha etkin işbirliği bulunmaktadır.

III. Korkmama özgürlüğü

Kalkınma alanındaki ilerleme yetersiz uygulamalar nedeniyle sekteye uğrarken, güvenlik alanında da daha üst düzeyde bir tehdit algılamasının geniş biçimde paylaşılmasına karşın dünya henüz en temel bir görüş birliğine bile varabilmiş değildir ve zaten sınırlı olan uygulama da genellikle tartışmalıdır.

Genel Sekreter kolektif güvenlik için geniş bir vizyondan yanadır. Yirmibirinci yüzyılda barış ve güvenliğe yönelik tehditler artık yalnızca uluslararası savaş ve çatışma ile sınırlı olmayıp terörizm, kitle imha silahları, örgütlü suç ve iç savaşı da içermektedir. Söz konusu tehditler

yoksulluk, ölümcül bulaşıcı hastalıklar ve çevresel bozulmayı da içermektedir çünkü bunlar da aynı ölçüde büyük felaketlere yol açabilmektedirler. Bu tehditlerin tümü ölüme yol açabilmekte ya da yaşama şansını büyük ölçüde azaltabilmektedir. Ayrıca bunların tümü de uluslararası sistemin temel birimi olan devleti sarsabilecek niteliktedir.

Günümüzde kolektif güvenlik, dünyanın herhangi bir bölgesinin kendisi için en acil olarak gördüğü tehditlerin aslında herkes için aynı ölçüde geçerli olduğunun kabulüne bağlıdır. Bunlar teorik konular değil hayati ölçüde acil sorunlardır.

Birleşmiş Milletler, bir kaç politika ve kurumsal öncelik konusunda gerekli adımların atılmasıyla, zaten olması gerektiği gibi çatışmayı önleyecek etkin bir araca dönüştürülmelidir:

BÜYÜK ÖLÇEKLİ TERÖRİZMİN ÖNLENMESİ : Devletler beş temel unsura dayalı geniş kapsamlı bir anti-terörizm stratejisini benimsemelidirler: insanların terörizme başvurmak ya da ona destek sağlamaktan vazgeçirilmesi; teröristlerin parasal kaynak ve diğer malzemelere ulaşımının engellenmesi; devletlerin terörizme arka çıkmalarının önlenmesi; terörizmi yenmek için gerekli devlet kapasitesinin geliştirilmesi; ve insan haklarının savunulması. Devletler açık ve üzerinde anlaşmaya varılmış bir terörizm tanımına dayalı ve geniş kapsamlı bir terörizm anlaşması geliştirmelidirler. Ayrıca, hiç zaman geçirmeksizin nükleer terörizm eylemlerinin engellenmesi sözleşmesini tamamlamalıdır.

NÜKLEER, KİMYASAL VE BİYOLOJİK SİLAHLAR : Hem silahsızlanma, hem de nükleer silahların yayılmasını önleme konusunda ilerleme sağlanması zorunludur. Silahsızlanma konusunda, nükleer silah sahibi ülkeler, nükleer olmayan silah stoklarını daha da azaltmalı ve yalnızca mevcut silah sistemlerinin sökülmesini değil, fakat aynı zamanda yeniden kurulmasını da engelleyen silah denetim anlaşmalarına ilişkin çalışmalarını sürdürmeli; negatif güvenlik güvencelerine verdikleri taahhütleri yeniden teyit etmeli; ve nükleer patlama denemeleri üzerindeki moratoryumu sürdürmelidirler. Nükleer silahların yayılmasının önlenmesi alanında ise Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı'nın doğrulama yetkisi, Örnek Ek Protokolün evrensel ölçekte kabulü yoluyla güçlendirilmeli ve devletler bir nükleer malzeme dondurma anlaşmasını tamamlama, imzalama ve uygulamayı taahhüt etmelidirler.

SAVAŞ ORTAMININ VE RİSKİNİN AZALTILMASI : Bugün, şiddetli bir çatışmadan çıkan ülkelerin yarısı beş yıl içinde yeniden çatışma ortamına girmektedir. Üye ülkeler, BM sisteminin savaştan barışa geçişi başarıyla tamamlamalarında ülkelere daha iyi yardımcı olabilmesi için bir hükümetlerarası Barış Yapma Komisyonu ile BM Sekreteryası içinde bir Barış Yapma Destek Ofisi kurmalıdırlar. Ayrıca, arabulma, yaptırım ve barış koruma araçlarını kullanabilecek kolektif kapasiteyi güçlendirmek için gerekli adımları da atmalıdırlar (Genel Sekreter tarafından uygulamaya koyulan politikayla uyumlu olarak, barışgücü elemanlarının yetişkin olmayanlar ve diğer savunmasız insanlara yönelik cinsel tacizine "sıfır hoşgörü" gösterilmesini öngören politika dahil olmak üzere).

GÜÇ KULLANIMI : Güvenlik Konseyi, kuvvet kullanımına ilişkin kararlara uygulanacak ilkeleri belirleyen bir karar almalı ve kuvvet kullanımı için yetki verir ya da kuvvet kullanımını zorunlu kılarken bu ilkelere uyma niyetini ilan etmelidir.

Küresel eylem gerektiren diğer öncelikli alanlar **örgütlü suçla** mücadele, yasadışı **küçük kalibreli silah** ticaretinin önlenmesi ve hala masum insanları öldürmeye ve sakat bırakmaya ve dünyadaki ülkelerin yaklaşık yarısında kalkınmayı engellemeye devam eden **kara mayınları** felaketinin ortadan kaldırılması için daha etkin işbirliğidir.

IV. Onurlu bir yaşam sürme özgürlüğü

Üye ülkeler Binyıl Bildirgesinde demokrasi ve hukukun üstünlüğünün yanısıra uluslararası düzeyde kabul gören tüm insan hakları ve temel özgürlükleri güçlendirmek için hiç bir çabadan kaçınmayacaklarını belirtmişlerdi. Dahası, son altmış yılda sözleşmelere dayanan etkileyici bir hukuki çerçeve oluşmuş bulunmaktadır.

Ne var ki, uygulama olmadığı sürece tüm bu bildirgeler boş vaatlerden ibaret kalmaktadır. Eyleme dönüşmeyen sözler anlamsızdır. Savaş suçlarına hedef olanlar için Cenevre Sözleşmelerinin uygulanmayan hükümleri hiç bir anlam taşımamaktadır. İşkenceyi yasaklayan sözleşmeler, kendilerini tutuklayanların kötü muamelesine maruz kalan tutsaklar için, özellikle de uluslararası insan hakları mekanizması sorumluların etkili pozisyonlardaki yakınlarının ardına saklanmalarına olanak veriyorsa, tümüyle anlamsızdır. Savaş yorgunu halklar bir barış anlaşması imzalanmış olmasına karşın hukukun üstünlüğüne dayalı bir yönetim kurulması doğrultusunda ilerleme görmediklerinde umutsuzluğa kapılmaya başlarlar. Demokrasiyi güçlendirme vaatleri, kendilerini yönetenler için hiç oy kullanmamış olanlar ve bir şeylerin değişmeye başladığına ilişkin hiç bir işaret görmeyenler için boş sözlerdir.

Dolayısıyla son altmış yılda çok etkileyici biçimde oluşturulan hukuki çerçevenin güçlendirilmesi gerekmektedir. Daha da önemlisi, söz konusu sözleşmelerin seçici ya da gelişigüzel uygulanmasının ve hiç bir yaptırımla karşılaşmaksızın ihlal edilmesinin önüne geçilmesi için somut adımlar atılmalıdır. Dünya artık yasama döneminden uygulama dönemine geçmelidir.

Eyleme geçilmesi gereken öncelikli alanlar şöyle sıralanabilir:

HUKUKUN ÜSTÜNLÜĞÜ : Uluslararası topluluk, soykırım, etnik temizlik ve insanlığa karşı işlenmiş suçlara karşı toplu eylemin bir temeli olarak “koruma sorumluluğu”na sahip çıkmalıdır. Sivillerin korunmasına ilişkin tüm sözleşmeler onaylanmalı ve uygulanmalıdır. Uluslararası Ceza Mahkemesi ve diğer uluslararası ya da karma savaş suçları mahkemeleri ile işbirliğinin ve Uluslararası Adalet Divanı’nın güçlendirilmesi için gerekli önlemler alınmalıdır. Genel Sekreter ayrıca çatışma içinde olan ya da çatışmadan yeni çıkmış toplumlarda hukukun üstünlüğünün yeniden tesis edilmesine yönelik ulusal çabalara katkıda bulunabilmek için Sekretaryanın güçlendirilmesi gerektiği kanısındadır.

İNSAN HAKLARI : İnsan Hakları Yüksek Komiserliği daha fazla kaynak ve kadro ile takviye edilmeli ve gerek Güvenlik Konseyi, gerekse kurulması önerilen Barış Sağlama Komisyonunun çalışmalarında daha aktif bir rol oynamalıdır. BM sisteminin insan hakları sözleşmeleri bağlantılı kurulları da daha etkin ve gelişmelere daha hızlı yanıt verebilen bir yapıya kavuşturulmalıdır.

DEMOKRASİ : Demokrasiye geçmek ya da demokrasilerini güçlendirmek isteyen ülkelere yardımcı olabilmek için BM bünyesinde bir Demokrasi Fonu oluşturulmalıdır.

V. Birleşmiş Milletler'in güçlendirilmesi

Amaçlar sağlam ve kalıcı olmalı, ama pratik ve örgüt zamana uyum göstermelidir. Birleşmiş Milletler, önceki bölümlerde sözü edilen tehditlerle başa çıkmada üye ülkeler için ve dünya halkları için yararlı bir araç olacaksa yirmibirinci yüzyılın ihtiyaç ve koşullarına tam uyum sağlamalıdır.

Birleşmiş Milletler kültürünün ve iç yapılarının reformu konusunda 1997'den bu yana önemli işler yapılmıştır. Ama gerek icra kanadında, yani Sekreteryaya ve BM sisteminde, gerek BM'in hükümetlerarası organlarında daha yapılması gereken çok şey vardır.:

GENEL KURUL : Genel Kurul, gündemini sadeleştirmek ve görüşme sürecini hızlandırmak için cesur adımlar atmalıdır. Genel Kurul günün belli başlı somut konuları üzerinde yoğunlaşmalı ve sivil toplumla tam ve düzenli bir işbirliği için gerekli mekanizmaları oluşturmalıdır.

GÜVENLİK KONSEYİ : Güvenlik Konseyi günümüzün güç gerçeklerini geniş biçimde yansıtacak bir yapıya kavuşturulmalıdır. Genel Sekreter, Üst Düzey Panel'in raporunda dile getirilen reform ilkelerini desteklemekte ve üye ülkeleri raporda sunulan A ve B modellerini ya da bu modellerden yola çıkılarak oluşturulacak büyüklük ve denge açılarından uygulanabilir diğer önerileri dikkate almaya çağırılmaktadır. Üye ülkeler bu önemli konuda Eylül 2005'te gerçekleştirilecek zirve toplantısından önce bir karara varmayı kabul etmelidirler.

EKONOMİK VE SOSYAL KONSEY : Ekonomik ve Sosyal Konsey, BM'nin kalkınma gündeminde sağlanan ilerlemeyi etkin bir biçimde değerlendirebilecek, üst düzey bir kalkınma işbirliği forumu olarak hizmet verebilecek ve BM sisteminde yer alan çeşitli hükümetlerarası kuruluşların ekonomik ve sosyal alandaki çabalarına yön verebilecek yapıya kavuşturulmalıdır.

ÖNERİLEN İNSAN HAKLARI KONSEYİ : İnsan Hakları Komisyonu'nun saygınlığı ve profesyonelliği zayıflamaktadır ve ciddi bir reforma ihtiyacı vardır. Onun yerine ya Birleşmiş Milletler'in bir ana organı, ya da Genel Kurul'un bir alt birimi olarak ve üyeleri Genel Kurulun hazır bulunan ve oy kullanan üyelerinin üçte iki çoğunluğu ile seçilecek daha küçük ölçekli ve sürekli bir İnsan Hakları Konseyi kurulmalıdır.

SEKRETARYA : Genel Sekreter, Sekreteryayı raporda altı çizilen önceliklere uygun olarak yeniden yapılandırmak için gerekli adımları atacak ve kabine benzeri bir karar alma mekanizması oluşturacaktır. Genel Sekreter, üye ülkelerden, BM personelini günümüz ihtiyaçlarına cevap verebilecek biçimde tazelemek ve yeniden yapılandırmak için kendisine yetki vermelerini ve kaynak, sağlamalarını; bütçe ve insan kaynaklarına ilişkin kuralların kapsamlı biçimde gözden geçirilmesinde işbirliği yapmalarını; ve bağımsızlığını geliştirmek ve yetki alanını genişletmek amacıyla İç Teftiş Hizmetleri Ofisi'nin kapsamlı biçimde yeniden gözden geçirilmesi için onay vermelerini istemektedir.

Bu alandaki diğer öncelikler arasında **Daimi Koordinatörler**'in rolünü güçlendirerek sistemin uyumlu çalışmasının sağlanması, **insani yardım sistemine** daha etkin bir müdahale kapasitesi kazandırılması, ve **ülke içinde yerlerinden edilmiş kişilere** daha iyi koruma sağlanması yer almaktadır. **Bölgesel örgütlere** ve özellikle Afrika Birliğine daha büyük destek verilmelidir. BM Antlaşması da artık geçerliliklerini yitirmiş olan "**düşmanlık hükümleri**", **Vesayet Konseyi** ve **Askeri Kurmay Komitesi**'ni lağvetmek üzere güncellenmelidir.

VI. Sonuç : fırsat ve tehdit

İçinde bulunduğumuz belirsizlik ortamının, çatışmaların yaygınlaşması, dengesizliğin derinleşmesi ve hukukun üstünlüğünün giderek aşınmasına yol açmasına göz mü yumulacağı, yoksa barış, refah ve insan hakları kurumlarının yenilenmesi için bir fırsat olarak mı değerlendirileceği dünya toplumunun kararına kalmıştır. Gün harekete geçme günüdür. Raporun ekindeki liste Devlet ve Hükümet Başkanları'nın dikkatine sunulan belirli sorunları içermektedir. Bunlar gerçekleştirilebilir önerilerdir. Bugün yapılacak pragmatik bir başlangıç, dünya için uzun erimli bir yön değişikliğini de beraberinde getirebilecektir.